

[Holger Larsen (Odense A.)]

Hvad endelig de Beløb angaar, der udbetales som Erstatning for de beslaglagte Lokaler i Højskoler og Feriebyer, forekommer det mig — efterhaanden som vi ser disse Erstatningsafgørelser —, at der er mange Tilfælde, hvor de Tab, de paagældende Institutioner har haft, ikke er blevet dækket fuldt ud, saaledes at de synes at have haft Tab, som de visselig ikke bør have. Jeg ser, at Spørgsmaalet er rejst i Finansudvalget, og jeg vil bede den højtærede Minister ogsaa over for Tinget bekræfte, at man vil tage det op til Undersøgelse, saaledes at disse særlige kulturelle Organisationer, som det er gaaet ud over, kan faa en større Erstatning end den, de hidtil har faaet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Edvard Sørensen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup, er forhindret i at være til Stede her i Dag, skal jeg, idet jeg henviser til Indenrigsministerens Udtalelser, anbefale Tinget at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Kristen Amby: Det foreliggende Lovforslag, der jo har været til Behandling i nogen Tid i Landstinget, forelægges nu det høje Folketing, og Meningen er aabenbart, at det skal gennemføres meget hurtigt.

Nu havde Ministeren den Trøst, at Højesteret har sagt god for Administrationens Fortolkning. Jeg misunder ham ikke denne Trøst, for jeg maa rigtignok sige, at baade naar man læser Fremsættelsestalen fra i Fjor og selve Lovens Tekst, undres man over, at Ministeriet kan tillade sig at sige, hvad Indenrigsministeren udtalte, da han fremsatte Lovforslaget i Landstinget.

Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere nogle enkelte Bemærkninger her og lidt senere. I Bemærkningerne til Lovforslaget, som det blev fremsat i Landstinget, hedder det:

„Lovens Anvendelse for at tilvejebringe fornødne Lokaler m. v. til andre Formaal end Indkvartering af allieret Militær og Flygtningene har givet Anledning til en Del Tvivl, idet man har hæftet sig ved, at kun det allierede Militærs og Flygtningenes Lokalebehov har været nævnt i Forbindelse med Lovens Tilbliven. Da det imidlertid er givet, at disse Behov kun har været nævnt som Eksempler, og da Lovens Ord ikke er til Hinder for, at den benyttes ogsaa i andre Tilfælde, hvor „de bestaaende særlige For-

hold gør det nødvendigt“, har man ikke anset det for nødvendigt samtidig med den foreslaede Forlængelse af Lovens Regler at foreslaa en ændret Affattelse.“

Jeg vilde ønske, at Ministeren havde foreslaaet en anden Affattelse, uanset den Dom, der er faldet i Dag. Ordene taler kun om militære Indkvarteringer og Indkvarteringer grundet paa Flygtningene, det erkender man jo ogsaa, men skal man undersøge, hvad Meningen virkelig var, da Loven kom frem, er det dog bedst at se paa Forelæggelsestalen og Motiveringens, da Loven blev forelagt i Fjor, ikke af den nuværende højtærede Indenrigsminister, men af den nuværende højtærede Statsminister, der da var Indenrigsminister. Der er efter min Mening ikke Spor af Tvivl om, at Formaalet da blev begrænset i selve Loven, det staar at læse Sp. 303 og følgende i Rigsdagstidende for 1945. Jeg tillader mig igen at citere. Efter at have gjort Rede for, at Loven er nødvendiggjort af Hensyn til en Overenskomst, der er truffet med den allierede Overkommando, siger den daværende Indenrigsminister:

„Det foreliggende Lovforslag tilsigter for det første at tilvejebringe fornøden Lovhjemmel til at kunne skaffe Kvarterpladser til de allierede Tropper under deres Ophold her i Landet. Dernæst tilsigter Lovforslaget at give Regeringen Bemyndigelse til at kunne rekvirere privat fast Ejendom, naar de særlige Forhold for Tiden gør det nødvendigt.“

Det er det, man har citeret i Bemærkningerne til Lovforslaget i Landstinget. Og nu kom Ministeren, hvad der var meget rigtigt af ham, i Fjor og sagde: Det er ikke nok at sige „særlige Forhold“, for det kan alt muligt regnes ind under. Han gav os en Forklaring paa, hvad man mente med „særlige Forhold“:

„Herved“ — siger den daværende Indenrigsminister — „tænkes i første Række paa Rekvisition med det Formaal at stille fast Ejendom til Raadighed for de allierede militære Styrker; men de ekstraordinære Tider vil ogsaa kunne bevirke, at det bliver nødvendigt at anvende Lovforslagets Bestemmelser til Rekvisition af fast Ejendom til danske militære Formaal“ — det er altsaa en yderligere Udvidelse — „og til andre særlige Formaal.“ Og disse andre særlige Formaal, det er ikke saadan noget i al Almindelighed. Ministeren forklarer videre, hvad han mener:

„Saaledes vil en tilfredsstillende Ordning af Spørgsmaalet om Anbringelsen af de tyske Flygtninge, indtil disse kan for-